

מסכת תמורה

פרק ד

א. ולד חטאת, ותמיון חטאת, וחטאת שמהו בعلיה, ימיתה. שערה שנטה ושאבה ונמצאת בעלת מום, אם משכפרו הבעלים, פמות, ואינה עושה תמורה, לא נגנין, ולא מועלין. אם עד שלא כפרו הבעלים, פרעה עד שסתם, ותפיכר, ויביא בדמייה אחרת, ועושה תמורה, ומועלין בה:

ב. המפריש חטאתו ואבה, והקריב אחרית פחתה, ולאחר כה נמצאת קראשונה, פמות. המפריש מועות לחטאת ואבדו, והקריב חטאת פחתה, ולאחר כה נמצאו המעות, יילכו לים הפלח:

ג. המפריש מועות לחטאתו ואבדו, והפריש מועות אחרים פחתה, לא הספיק לקח בנה חטאת עד שנמצא המעות קראשנות, יביא מיאלן ומיאלן חטאת, והשאר יפלו לנדה. המפריש מועות לחטאתו ואבדו, והפריש חטאת פחתה, לא הספיק להקריבה עד שנמצא המעות, והרי חטאת בעלת מום, תפיכר, ויביא מיאלן ומיאלן חטאת,

והשאר יפלו לנִדְבָּה. הַמְּפֵרִישׁ חֲטֹאתוֹ וְאֶבֶדֶת, וְהַפְּרִישׁ מְעוֹת
פְּחֻתִּיהָ, לֹא הַסְּפִיק לְקַח בָּהוּ חֲטֹאת עַד שְׁגַםְצָאת חֲטֹאתוֹ, וְהַרִּי הִיא
בְּעָלָת מָום, תִּמְכֵר וַיְבִיא מַיאֲלוֹ וַיְמַיאֲלוֹ חֲטֹאת, וְהֶשְׁאָר יִפְלֹו לנִדְבָּה.
הַמְּפֵרִישׁ חֲטֹאתוֹ וְאֶבֶדֶת, וְהַפְּרִישׁ אַחֲרַת פְּחֻתִּיהָ, לֹא הַסְּפִיק
לַהֲקִירִיבָה עַד שְׁגַםְצָאת קָרְאָשׂוֹנָה, וְהַרִּי שְׁתִּיכְהוּ בְּעָלָת מָום, יִמְכְּרוּ,
וַיְבִיא מַיאֲלוֹ וַיְמַיאֲלוֹ חֲטֹאת, וְהֶשְׁאָר יִפְלֹו לנִדְבָּה. הַמְּפֵרִישׁ חֲטֹאתוֹ
וְאֶבֶדֶת, וְהַפְּרִישׁ אַחֲרַת פְּחֻתִּיהָ, לֹא הַסְּפִיק לַהֲקִירִיבָה עַד שְׁגַםְצָאת
קָרְאָשׂוֹנָה, וְהַרִּי שְׁתִּיכְהוּ תִּמְמוֹת, אַחַת מֵהוּ תִּקְרַב חֲטֹאת וְהַשְׁנִינָה
תִּמְמוֹת, דָּבָרִי רַבִּי. וְחַכְמִים אֹמְרִים, אֵין חֲטֹאת מִתָּה אֶלָּא שְׁגַםְצָאת
מַאֲחֶר שְׁכִפְרוּ הַבָּעֵלים, וְאֵין הַמְּעוֹת הַזְּלָכָות לִימֵם הַמְּלָח אֶלָּא
שְׁגַםְצָאוּ מַאֲחֶר שְׁכִפְרוּ הַבָּעֵלים:

ד. הַמְּפֵרִישׁ חֲטֹאתוֹ, וְהַרִּי הִיא בְּעָלָת מָום, מַזְכָּרָה וַיְבִיא בְּדָמִיקָה
אַחֲרַת. רַבִּי אַלְעֹזֶר בֶּרֶבִי שְׁמַעַן אֹמֵר, אֵם קָרְבָּה הַשְׁנִינָה עַד שְׁלָא
נִשְׁחַטָּה קָרְאָשׂוֹנָה, תִּמְמוֹת, שְׁכָבָר כִּפְרוּ הַבָּעֵלים: